Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescă. Manuscripte nu se retrimit!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescă în Viena *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe treĭ lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 29. Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ 7 (19) Februarie 1889.

† Episcopulŭ Ioanŭ Popasu.

Brașovŭ, 6 Februarie v.

Numai Sâmbătă primirămŭ scirea întristătóre, că vrednicululŭ și de toțĭ iubitulŭ Episcopŭ alŭ Caransebeșului zace greu bolnavŭ, ér Duminecă ne și comunică telegrafulŭ, că viéța acestui archiereu, atâtŭ de scumpă neamului românescŭ, s'a stinsŭ.

A trebuitŭ și octogenarulŭ episcopŭ alŭ Caransebeșului sĕ dea tributulŭ sĕu nemilósei sorțĭ omenescĭ, dér sĕ mărturisimŭ cu toțiĭ: ne-a părăsitŭ cu tóte aceste prea curêndŭ, căcĭ deși era împoveratŭ de anii vieții, bătea în pieptulŭ sĕu o inimă sinceră românéscă, care ne făcea sĕ sperămŭ încă multŭ dela dênsulŭ.

Numele lui Ioanŭ Popasu este strînsŭ legatŭ de istoria desvoltării nóstre naționale dela 1837 încóce.

Elŭ a fostŭ unulŭ din mândra pleiadă a acelorŭ vrednicĭ bărbațĭ ai națiunei române, carĭ cu cuvêntulŭ și cu fapta au lucratŭ sincerŭ și desinteresatŭ pentru luminarea și liberarea neamului românescŭ.

Omŭ înclinatŭ spre fapte bune și nobile, Românŭ de inimă, Ioanŭ Popasŭ a fostŭ timpŭ de 28 de anĭ mândria și podóba Românilorŭ brașovenĭ, a fostŭ unŭ adevĕratŭ păstorŭ sufletescŭ alŭ lorŭ, povĕțuitorulŭ și ocrotitorulŭ lorŭ în vremurĭ rele și bune.

Spiritulŭ lui deșteptŭ l'a făcutŭ capabilŭ de a înțelege pe deplinŭ înalta sa chiămare, l'a îndemnatŭ sĕ se asocieze cu bărbații luminațĭ și bine semțitorĭ ai timpului sĕu și sĕ stăruie a sĕvêrși fapte demne și mărețe românescĭ.

Scólele române centrale din Brașovŭ suntŭ unŭ viu și neperitorŭ monumentŭ alŭ acestorŭ nobile stăruințe în timpulŭ în care Ioanŭ Popasu a servitŭ biserica și națiunea sa ca protopopŭ alŭ Brașovului.

Ceea ce a sĕvêrșitŭ Ioanŭ Popasu, ca episcopŭ alŭ Caransebeșului în timpŭ de 22 de anĭ, mărturisesce iubirea și venerațiunea ce i-o dovedeau necurmatŭ credincioșii sĕi.

Ioanŭ Popasu a luatŭ parte și la mișcările naționale ale Românilorŭ în anii viforoșĭ dela 1848 ca și mai târḑiu, și a mersŭ cu poporulŭ sprijinindŭ aspirațiunile lui legitime.

De aceea, ḑice-se, fiind-că era era Românŭ pronunțatŭ, nu s'a recomandatŭ spre înalta aprobare alegerea de Metropolitŭ a lui Ioanŭ Popasu.

Sórtea l'a dusŭ la Caransebeșŭ și aicĭ a datŭ Ioanŭ Popasu, ca episcopŭ, dovedĭ de ajunsŭ, că a fostŭ vrednicŭ de încrederea ce-o puseseră întrînsulŭ fiĭ bisericei greco-orientale.

Ioanŭ Popasu a rĕmasŭ credinciosŭ salutarelorŭ și nobilelorŭ sale principii, a rĕmasŭ credinciosŭ poporului sĕu. Pentru acésta poporulŭ l'a și recompensatŭ prin ovațiunile ce i-lea făcutŭ cu ocasiunea iubileului de 50 de anĭ ai preoției sale și acum de curêndŭ cu ocasiunea aniversării a 80-a a etății sale.

Trăimŭ în timpurĭ fórte grele, când totŭ mai rarĭ suntŭ bărbații conducĕtorĭ, carĭ se devotéză cu trupŭ și sufletŭ intereselorŭ poporului românŭ. Jalea ce ne cuprinde dér la despărțirea de Ioanŭ Popasu este în aceste momente îndoitŭ de mare.

Cu adêncă durere depunemŭ pe mormêntulŭ prea demnului archiereu din Caransebeșŭ omagele nóstre de pietate și de recunoscință și-i ḑicemŭ:

Luptă bună ai luptatŭ curgerea ai plinitŭ și credința ai păzitŭ. Faptele tale nobile și românescĭ lumineze în vecĭ ca o sfântă făcliă în calea viitórelorŭ generațiunĭ!

---

† Ioanŭ Popasu, Episcopulŭ Caransebeșului, s'a născutŭ în Brașovŭ la 20 Decemvre 1808 din părințĭ românĭ, némŭ de némŭ de preoțĭ, venițĭ din România dela Vălenii de Munte. Tatălŭ sĕu, pe care l'a chematŭ totŭ Ioanŭ, umbla îmbrăcatŭ cu anteriu și giubea, și a fostŭ negustorŭ de pesce. Era unŭ omŭ veselŭ și regulatŭ în afacerĭ, și ținea multŭ la numele sĕu bunŭ. Mamă-sa Stana a fostŭ o femeiă vrednică, înțeléptă și blândă. „Par'că vorbeai cu unŭ preotŭ bĕtrânŭ,“ așa ḑice unŭ contimporanŭ, „astfelŭ de înțelepte și cinstite vorbe eșiau din gura ei. Rareorĭ am vĕdutŭ în viéță o astfelŭ de femeiă înțeléptă și blândă.“ Dênsa umbla îmbrăcată românesce cu ștergarŭ albŭ pe capŭ.

Pe timpulŭ acela scólele poporale române din Brașovŭ, esistândŭ mai multŭ după nume, copilulŭ Ioanŭ, bărbatulŭ chiematŭ mai târḑiu de Provedință a ridica scólele române din Brașovŭ la starea cea mai înfloritóre, trebui sĕ învețe sĕ cetéscă și sĕ scrie dela unŭ unchiu alŭ sĕu, *Costache Petrovicĭ*, care trecŭ mai apoi în România. Studiile gimnasiale și-le-a făcutŭ la gimnasiulŭ evangelicŭ săsescŭ din Brașovŭ și la gimnasiulŭ catolicŭ din Sibiiu (1829 și 1830). După terminarea cursurilorŭ filosofice la facultatea din Clușiu (1831 și 1832) se duse la universitatea din Viena, unde studiă și termină cursulŭ teologicŭ în timpŭ de 4 anĭ, dela 1832—1836. In anulŭ 1837 ajunse preotŭ la biserica sfântului Nicolae din Brașovŭ, acolo, unde înainte cu 300 de anĭ, la anulŭ 1580, diaconulŭ *Coressi* învĕța pe Românĭ sĕ se închine la Dumneḑeu în limba maicei lorŭ, *tipărindŭ elŭ celŭ dintêiu cele dintêiu cărțĭ în limba română.* Totŭ în anulŭ 1837 Popasu fù numitŭ protopopŭ alŭ Brașovului, éră dela anulŭ 1865 dênsulŭ conduse cu spiritulŭ sĕu diecesa Caransebeșului.

Ideа conducĕtóre, amŭ puté ḑice *principiulŭ vieții* lui Popasu fiindŭ *„cultura nemului sĕu românescŭ“*, dênsulŭ s'a silitŭ totdéuna sĕ facă pe fiii sĕi sufletescĭ sĕ înțelégă prețulŭ învĕțăturei, sĕ îmbrățișeze cu căldură causa școlelorŭ, și sĕ'i înduplece a aduce jertfe pentru școle avêndŭ convingerea, că *numai unŭ poporŭ povĕțuitŭ de lumina, ce o dă școla, e in stare a'șĭ crea o sórte mai bună materială și morală.*

Urmărindŭ acestŭ scopŭ, dênsulŭ încă de pe la anulŭ 1843 începŭ a lucra neobositŭ pentru întrunirea școlelorŭ comunei bisericescĭ române din cetatea Brașovului cu ale bisericei sântului Nicolae din suburbiulŭ Scheiu. Isbutindŭ a înfrăți aceste douĕ comune bisericescĭ sub conducerea sa, se cumpără grădina din *Groverĭ* în Brașovŭ cu prețulŭ de 4400 fl. m. c., mai cu sémă din contribuirĭ benevole ale fruntașilorŭ ḑiselorŭ douĕ comune, și spre acestŭ scopŭ, voindŭ a premerge cu esemplu bunŭ, a contribuitŭ și dênsulŭ 500 fl., o sumă destulŭ de însemnată pentru dênsulŭ, mai cu sémă în timpurile acelea.

Pe loculŭ acesta se află astăḑĭ o măréță zidire, sub alŭ cărei coperișŭ se adăpostesce unŭ gimnasiu completŭ cu 8 clase, școlele primare și școlele reale și comerciale, carĭ facŭ onóre nu numai Românilorŭ Brașovenĭ și cu deosebire prea vrednicului conducĕtorŭ de odinióră, ci tuturorŭ Românilorŭ din imperiulŭ Austro-Ungarŭ, mai cu sémă, decă considerămŭ, că în aceste institute de învĕțămêntŭ se crescŭ și se lumineză astăḑĭ peste 800 de tinerĭ românĭ.

Decă spiritulŭ lui *Popasu* n'ar fi produsŭ nimicŭ alta, institutulŭ școlelorŭ centrale române din Brașovŭ creatŭ în prima linie de geniulŭ sĕu ar fi de ajunsŭ a eternisa numele lui.

Dérŭ *Popasu* și în patria sa adoptivă a Caransebeșului, unde se află ca episcopŭ de 22 de anĭ, a datŭ probe invederate despre aceea, ce póte produce energia, stăruința, iubirea de pro-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Printre Scoțienĭ.

după Max O' Rell.

Pentru noi cei de pe continentŭ Scoțienii suntŭ nisce supușĭ britanicĭ, séu cu alte cuvinte Englesĭ, carĭ pórtă unŭ felŭ de șapcă (cum pórtă în érna acésta dómnele și domnișórele), suntŭ îmbrăcațĭ cu unŭ șalŭ și cu o rochiă scurtă cadrilată roșu, verde și cenușiu, cântă din cimpoiu, dér de altcum vorbescŭ englezesce, mâncă rosbif și se jură pe Bibliă.

Mulțĭ chiar dintre Englesĭ împărtășescŭ ideile ce domnescŭ în generalŭ la noi despre locuitorii din nordulŭ Britaniei marĭ.

Insĕ nicĭ-odată douĕ popóre [1]) n'au fostŭ atâtŭ de aprópe unulŭ de altulŭ pe planetulŭ nostru, dér atâtŭ de depărtate în ceea ce privesce obiceiurile și caracterulŭ lorŭ.

Scoțienii Englesĭ! Sĕ spui numai acésta la vre-unŭ Scoțianŭ și vei vedé cum te primesce.

Scoțianulŭ e supusŭ Britaniei, însĕ decă-lŭ iai dreptŭ unŭ Englesŭ, elŭ spune repede: „Nu, domnule, nu sunt Englesŭ, sunt Scoțianŭ!“

Elŭ e Scoțianŭ și voesce sĕ rĕmână Scoțianŭ. E mândru de naționalitatea sa și trebue sĕ-lŭ felicitămŭ pentru acésta.

Dintre toțĭ cetățenii Regatului, mai multŭ séu mai puținŭ unitŭ, amiculŭ [2]) *Donald* este celŭ mai finŭ, celŭ mai solidŭ, celŭ mai positivŭ, celŭ mai stăruitorŭ, celŭ mai lucrătorŭ și mai de spiritŭ.

Celŭ mai de spiritŭ! Étă unŭ cuvêntŭ mare.

Da, celŭ mai mare de spiritŭ, fiă cu ertare umbrei lui Sydnei Smith.

Englesii cunoscŭ atâtŭ de puținŭ pe Scoțienĭ, încâtŭ când le spunea O' Rell, că va merge în Scoția sĕ le țină conferințe, îi rîdeau în față.

Dér bine, amice dragă, îi strigau, nu scii d-ta, că numai cu ajutorulŭ ciocanului ai puté face sĕ intre o glumă în capulŭ unui Scoțianŭ?

Și într'adevĕrŭ, din ḑiua când Sydnei Smith, de plăcută amintire, pronunță în contra Scoțienilorŭ faimósa sentință, adecă: Că pentru a face pe unŭ Scoțianŭ sĕ'nțelégă o glumă, este de lipsă o operațiune chirurgicală, bietulŭ Donald n'a mai putută împedeca generațiunile trecute și actuale ale Angliei sĕ confirme judecata făcută asupra lui de celebrulŭ *„Wit“* (omŭ de spiritŭ).

Inzadarŭ a putută Scoția produce pe: Smollett, Robert Burns, Walter Scott, Thomas Carlyle etc. Scoțianulŭ a rĕmas, în ochii Englesilorŭ, personificarea spiritului greoiu, unŭ bietŭ omŭ incapabilŭ sĕ facă altceva decâtŭ rugăciunĭ și banĭ, și Londonezulŭ, care n'a călĕtoritŭ nicĭ odată, *cockney-ul* (ómenii cei mai de josŭ, gură cască) care crede încă cu tăriă, că Francesii d. e. suntŭ nisce creaturĭ misere, ce se nutrescŭ cu brósce și cu melcĭ, acelŭ Londonezŭ, celŭ mai prostŭ animalŭ de pe lume, trece p'aci încolo, repetândŭ la tótă lumea: „Prost și greoiu ca unŭ Scoțianŭ“.

Dă-i înainte numai câteva minute unei faime false, unei minciunĭ órecare, și nu vei mai fi nicĭodată în stare sĕ le ajungĭ și sĕ le îndreptezĭ.

In faptă însĕ spiritulŭ Londonezilorŭ, ca sĕ nu ḑicemŭ alŭ Englesilorŭ, nu este la înălțimea Scoțianului. Glumele rele, jocurile de cuvinte, suntŭ pentru ei literă mórtă. Unŭ calamburŭ îlŭ pune în încurcătură și-i ridică perulŭ măciucă pe capŭ; cu tóte acestea câteva anecdote ne vorŭ proba, că Donald e om de spiritŭ, unŭ spiritŭ de bună simțŭ, are cu deosebire humorŭ, acelŭ humorŭ finŭ, subtilŭ, care ar trece prin capulŭ unui *cockney*, fără a lăsa cea mai mică urmă, fără a face cea mai mică impresiune asupra lui.

De afirmatŭ nu s'ar puté afirma, că esistă mai multă inteligență în Scoția decâtŭ în Anglia, dér se póte ḑice cu siguranță, că acolo esistă mai multă putere de a înțelege, mai multă *intelectualitate*.

Cockney-ul are trebuință de calambure, de jocurĭ de cuvinte, de glume banale. La teatru îi trebue jocurĭ repeḑĭ amețitóre (ca d. e. csardașul) și

[1]) Aicĭ e vorba de poporulŭ de rêndŭ. Clasele culte au apucăturĭ și obiceiurĭ cu totulŭ englese și diferŭ numai în privința vederilorŭ politice și religióse.

[2]) Numele ce li-se dă Scoțienilorŭ.

gresŭ şi activitatea neobosită a unui om inspiratŭ de idea predomnitóre a sufletului sĕu.

Când a ajunsŭ ca episcopŭ la Caransebeşŭ, *Popasu* a aflatŭ ca reşedinţă o zidire veche devenită aprópe ruină, ér ă diecesa lipsită de institutŭ teologicŭ, de şcólă pedagogică, de tipografiă diecesană şi de totŭ ce este temeiulŭ progresului, şi acestea tóte s'au creatŭ şi suntŭ astăḑĭ în fiinţă prin stăruinţele sale neobosite.

Totŭ *Popasu* e, care a dispusŭ a se introduce şi în eparchia Caransebeşului conferinţele învĕţătorescĭ, carĭ au datŭ unŭ avêntŭ salutarŭ instrucţiunei publice poporale din întréga diecesă a Caransebeşului. Elŭ e şi înfiinţătorulŭ reuniunei învĕţătorilorŭ din întréga sa diecesă, contribuindŭ şi cu mijlóce materiale pentru crearea fondului ei.

Şi în sfêrşitŭ, décă vre-odată Caransebeşenii vorŭ ajunge sĕ'şĭ aibă şi ei gimnasiulŭ lorŭ românescŭ, precum îlŭ avemŭ noi aicĭ în Braşovŭ, de bună sémă şi în acéstă privinţă Popasului îi va aparţiné o parte din meritŭ, căcĭ şcóla, sub orĭ-ce formă, fiă şcólă primară, fiă secundară, fiă cu unŭ cuvêntŭ orĭ-ce instituţiă de cultură naţională séu umanitară, a fostŭ idea dominantă a sufletului lui *Popasu*; visulŭ, care nu i-a datŭ pace, până ce nu a isbutitŭ a-i da trup şi formă.

Aşa a fostŭ *Popasu* în Braşovŭ ca protopopŭ; aşa a fostŭ ca episcopŭ alŭ Caransebeşului; *unŭ vrednicŭ bărbatŭ alŭ naţiunei sale.**)

Crisa în Francia.

Căderea ministerului Floquet a datŭ nascere unei crise seriόse şi amenințătóre în Francia. Toţĭ din tóte părţile se întrébă cu îngrijire, că óre cine va fi urmaşulŭ lui Floquet şi óre fi-va elŭ unŭ bărbatŭ atâtŭ de energicŭ şi de înţeleptŭ, ca sĕ pótă pune stavilă povoiului boulangistŭ, ce amenință cu distrugere aşeḑămintele de faţă republicane ale Franciei?

I s'a preḑisŭ ministerului radicalŭ republicanŭ Floquet căderea încă din ḑiua când generalulŭ Boulanger a reportatŭ cunoscuta victoriă electorală în Parisŭ. Opiniunea publică s'a pronunţatŭ pe stradele Parisului pentru Boulanger, inimiculŭ celŭ mai inverşunatŭ alŭ lui Floquet. De atuncĭ ḑilee cabinetului presidatŭ de acesta au fostŭ numĕrate.

Floquet a comisŭ greşéla, că faţă cu Boulanger, care câştiga din ḑi în ḑi mai mare influinţă asupra masselorŭ, a creḑutŭ a isbuti după principiul: „cuiu cu cuiu se scóte afară“, strigând împreună cu boulangiştii: „sĕ revisuimŭ constituţiunea!“

Prin aceea însĕ, că Floquet a primitŭ în programulŭ sĕu revisiunea constituţiei, a produsŭ neînţelegerĭ şi scrisiunĭ în sinulŭ republicanilorŭ şi a încurajiatŭ numai planurile celorŭ carĭ vorŭ sĕ rĕstórne aşeḑămintele de faţă ale Republicei.

Pe când republicanii se certau între sine, generalulŭ Boulanger dobêndea isbêndă după isbêndă în departamente, până ce a învinsŭ în fine şi la alegerea din Parisŭ. Acéstă alegere a datŭ o lovitură de mórte autorităţii cabinetului Floquet şi din acéstă momentŭ Ferry, şefulŭ oportuniştilorŭ republicanĭ, care odinióră a mersŭ mână'n mână cu Gambetta, a făcutŭ cea mai aspră oposiţiă cabinetului Floquet, din causă că acesta voia cu orĭ-ce preţŭ sĕ revisiuéscă constituţia tocmai în nisce momente, când partisanii lui Boulanger se pregăteau a da totă puterea publică pe mâna unei constituante.

Francia era ameninţată astfelŭ a ajunge pe mâna unui dictatorŭ séu a devenì prada anarchiei. De aceea se uniră oportuniştii republicanĭ cu monarchiştii moderaţĭ spre a rĕsturna ministeriulŭ Floquet. Acesta cerea a se pune la ordinea ḑilei revisuirea constituţiei, ér camera se pronunţă pentru amânarea revisuirea.

Până acuma n'a reuşitŭ încă preşedintele republicei Sadi-Carnot sĕ formeze unŭ nou ministeriu. Se vorbesce de rechiămarea lui Rouvier la ministerŭ. In orĭ ce casŭ republicanilorŭ nu le rĕmâne alta, decâtŭ a disolva parlamentulŭ de faţă. Deja ei au luatŭ mĕsurĭ pentru a pune óre-care stavilă influenţei lui Boulanger la nouĕle alegerĭ, prin aceea că au casatŭ scrutiniulŭ pe liste şi au reformatŭ legea electorală.

Totulŭ depinde dér dela votulŭ ţĕrii la alegerile generale. Décă maioritatea se va pronunţa în favórea lui Boulanger, tóte stăruinţele republicanilorŭ vorŭ rĕmâné zadarnice şi Francia va trece prin nisce schimbărĭ şi străformărĭ, ale cărorŭ resultate finale nicĭ că se potŭ aḑĭ prevedé.

---

*) După „Şcola şi Familia“ din 1887.

SCIRILE ḐILEI.

† **Ioanŭ Popasu.** Marţĭ în ḑiua înmormêntării Presfinţiei Sale Episcopului Popasu se va celebra liturghie la biserica sf. Nicolae din locŭ, unde va asista tinerimea dela scólele centrale condusă de corpulŭ profesoralŭ, ér Dumineca viitóre se va oficia unŭ parastasŭ. Din acestŭ incidentŭ protopopulŭ Braşovului d-lŭ I. Petricŭ a datŭ unŭ cercularŭ în întregŭ protopopiatulŭ de a se oficia de asemenea câte unŭ parastasŭ, ér Lunĭ şi Marţĭ sĕ se tragă de douĕ orĭ pe ḑi clopotele. Comitetulŭ bisericei sf. Nicolae şi Eforia scólelorŭ centrale a trimisŭ representanţĭ la Caransebesŭ, carĭ sĕ depună câte o cunună pe cosciugulŭ defunctului.

***

† **Iosifŭ Fericeanŭ**, profesorŭ şi catechetŭ la gimnasiulŭ românŭ din locŭ, după unŭ serviciu de 26 anĭ, a încetatŭ din vieţă Sâmbătă în 5 Februarie. Inmormêntarea se va face Marţĭ în 7 Februarie la 3 óre d. a. în cimiterulŭ bisericei sf. Nicolae. Adresămŭ întristatei sale fice şi întristatului sĕu ginere condolenţele nóstre.

***

Din comitatulu Turda-Arieşŭ. S'au estradatŭ din acestŭ comitatŭ în luna lui Ianuarie 28 de paşapórte pentru liberă trecere în România. Din darea directă s'au incassatŭ în acéstă lună 8248 fl., rĕmânêndŭ restanţă 235,027 fl. 99 cr.

***

De vorbea Kossuth. In representanţa orăşenéscă a Budapestei s'a întêmplatŭ unŭ incidentŭ caracteristicŭ pentru dinasticismulŭ şoviniştilorŭ ungurĭ. Primarulŭ începu sĕ cetéscă rĕspunsulŭ împĕratului. Toţĭ se ridicară, numai Polonyi, deputatulŭ, nu. Atuncĭ i-se strigà sĕ se ridice. Polonyi însĕ rĕspunse, că „vorbesce numai primarulŭ“. „Dér elŭ raportéză cuvintele regelui,“ i-se rĕspunse. Atuncĭ se ridicà. De-ar fi fostŭ vorbele lui Kossuth, cum se mai ridica şovinistulŭ!

***

Balulŭ pompierilorŭ voluntarĭ din Dobra anunţatŭ pe 2 Februariu a. c. din causă cunoscută, s'a amânatŭ pe 23 Februariu 1889 st. n. Despre acésta comanda încunosciinţéză pe publicŭ.

Parastasŭ pentru archiducele Rudolfŭ.

Năsĕudŭ, Faurŭ 1889.

In ḑiua îmormêntărei de piă memoriă a decedatului nostru principe de corónă Rudolfŭ, în care şi noi Românii aveamŭ multă speranţă, s'a ţinutŭ şi în Năsĕudŭ la 5 Faurŭ 9 óre a. m. unŭ „Părăstasŭ“ solemnŭ pentru repausulŭ sufletului adormitului, la care au participatŭ tóte oficiele publice, junimea gimnasială şi dela şcóla fundaţională în frunte cu stindardulŭ gimnasialŭ îmbrăcatŭ în doliu sub conducerea corpului profesoralŭ şi învĕţătorescŭ, apoi inteliginţa din locŭ, oficerii pensionaţĭ şi multŭ publicŭ.

La sf. liturgiă a pontificatŭ Reverendissimulŭ d-nŭ vicariu Gregoriu Moisilŭ cu asistenţa d-lorŭ profesorĭ şi protopopĭ on. Leone Pavelea şi Maximŭ Popŭ şi a capelanilorŭ Ionŭ Nĕscuţiu şi Ionŭ Macavei. Cântările le-a esecutatŭ bine chorulŭ studenţilorŭ. Predică acomodată a ţinutŭ d-lŭ Maximŭ Popŭ. La ameḑŭ şi la 4 óre s'aŭ trasŭ clopotele.

Eternă fiă-i amintirea!

M.-Oşorheiu, 12 Februarie n. 1889.

Astăḑĭ s'a celebratŭ o liturgiă cu părăstasŭ în biserica gr. cat. de aicĭ prin D-lŭ protopopŭ Vasilie Hossu pentru eterna odihnă a sufletului principelui de corónă Rudolfŭ, la care a asistatŭ unŭ publicŭ inteligentŭ şi fórte numĕrosu.

S.

Convoiulŭ demonstranţilorŭ.

In sĕptĕmâna trecută ni-se telegrafiase din Pesta, că pe erĭ, Dumineca, se pregătea unŭ convoiu de demonstranţĭ. Convoiulŭ s'a ţinutŭ, precum ne spune o telegramă de adĭ. Etă cum a fostŭ întocmitŭ:

Rêndurĭ de câte 16 persóne, fiecare stegarŭ escortatŭ de unŭ deputatŭ oposiţionalŭ, în capulŭ şi în códa convoiului de asemenea deputaţĭ; împărţirea de cocarde naţionale unguresci din partea femeilorŭ la participatorii demonstranţĭ, acésta pe pieţa lui Calvin. Apelulŭ s'a împărţitŭ şi în provinciă. Steagurilorŭ li-s'au adausŭ şi inscripţiunĭ. Pe corso aplecarea steagurilorŭ şi strigăte de „éljen a Kiraly“, ca sĕ se auḑă de partea cealaltă a Dunării la palatulŭ din Buda. Convoiulŭ a cutrieratŭ dup'ameḑĭ tóte stradele Pestei. Poliţia l'a încuviinţatŭ numai după-ce arangerii şi mai mulţĭ deputaţĭ dietalĭ au garantatŭ menţinerea ordinei şi a linişteĭ.

Corespondenţa „Gaz. Trans“.

Năsĕudŭ, în Faurŭ 1889.

Onorată Redacţiune! In anii trecuţĭ multe s'au scrisŭ prin ḑiarele nóstre de către corespondenţĭ asupra vieţii nóstre sociale şi asupra disharmoniei ce esistă la noi.

E dreptŭ, că multe au fostŭ adevĕrate, dér multe şi esagerate. Vĕdŭ acum, că acei corespondenţĭ nu vĕ relatéză nimicŭ despre unŭ paşŭ salutarŭ ce

---

pentru a-i plăcé, cei mai bunĭ actorĭ, cei mai bunĭ cântăreţĭ au de lipsă sĕ înveţe a se da de-a róta şi sĕ rivaliseze în agilitate cu jucătorii de maimuţe şi din circurile de pe la têrgurĭ. Décă nu suntŭ jocurĭ, nu suntŭ nicĭ aplause; însĕ unŭ *hornpipe**) e diliciosŭ; unŭ actorŭ, care în decursŭ de o óră încă nu e în stare sĕ-şĭ ţină pălăria în capŭ, îlŭ trimite în alŭ şeptelea cerŭ, şi se vede chiar publicŭ din primele fantelurĭ în Londra aplaudândŭ asemenea lucrurĭ. Astfelŭ de bufonerii facŭ pe Scoţianŭ sĕ surîdă, dér numai de milă.

Cockney-ul! Aţĭ ḑis totŭ, când ḑiceţĭ acestŭ nume; este unŭ individŭ, care îţĭ va critica opera *Faust*, pentru că încă până aḑĭ nu s'a întrodusŭ în scena de *Kermesse***) unŭ acrobatŭ, care sĕ umble pe capŭ, séu sĕ se dea de-a róta.

Nu, nicĭdecum, Scoţianulŭ n'are de locŭ astfelŭ de spiritŭ: în privinţa spiritului este *gurmand* şi apreţiază numai bucatele fine. O replică promptă şi fină îlŭ gâdile plăcutŭ; elŭ înţelege din jumĕtatea de vorbă; elŭ este băiatŭ bunŭ şi scie de glumă, după cum înţelege gluma. Vioiciunea cugetării sale şi subtilitatea caracterului sĕu îlŭ facŭ sĕ găséscă reflecsiunĭ de gustŭ, analogii glumeţe şi neaşteptate. Elŭ nu sufere de afectaţiune, acea prăpastiă mare a spiritului; elŭ e naturalŭ, plinŭ de naivitate; are spiritŭ, dér nu face nicĭ-odată spiritŭ şi nicĭ-odată nu i-s'a putută aplica versulŭ lui Gresset: „Cine vrea sĕ aibă spiritŭ, perde şi pe celŭ ce-lŭ are.“

Da, Donald are spiritŭ, dér posede şi calităţĭ mai solide. In ceea ce privesce moralulŭ, îi vomŭ face îndată cunoscinţa. Câtŭ pentru statură, privesce pe unŭ erou: elŭ e unŭ voinicŭ pare-că făcutŭ din pétră şi anume destinatŭ a face sĕ înainteze şi sĕ progreseze lucrulŭ. Capulŭ bine aşeḑatŭ între umerĭ largĭ, trupulŭ ososŭ, robustŭ, bine făcutŭ, ochiulŭ micŭ şi vioiu, muschii de ferŭ, o mână, care face sĕ-ţĭ trosnéscă ósele când îţĭ strînge pe a ta, pulpele tarĭ şi picióre late şi pline, carĭ înaintéză numai cu reflecsiune şi se aşéḑă numai după ce a încercatŭ terenulŭ, astfelŭ e Donald.

E superfinu a mai aminti, că de regulă trăesce multŭ. N'am cunoscutŭ nicĭ odată unŭ creştinŭ atâtŭ de sigurŭ că merge în raiu, şi care sĕ se grăbéscă atâtŭ de puţinŭ sĕ plece, ca elŭ. Trimbiţa judecăţii celei de pe urmă va fi pusă la gură de sigurŭ de unŭ Scoţianŭ.

*

Pentru ce reuşesce Scoţianulŭ preste totŭ? Pentru ce în Australia, în Noua Zelandă, în tóte coloniile englese îlŭ găsimŭ proprietarŭ, directorŭ de companii, în fruntea tuturorŭ întreprinderilorŭ? Pentru ce mai departe în usinele din Britania mare dirigenţii (contre maîtres) suntŭ în generalŭ Scoţienĭ?

Ei, Dómne! lucru fórte simplu.

Succesulŭ e datoritŭ arareorĭ împrejurărilorŭ estraodinare, séu norocului, cum le place celorŭ scăpătaţĭ sĕ ḑică. Scoţianulŭ este economŭ, cumpătatŭ, positivŭ exactŭ, sigurŭ, lucrătorŭ şi stăruitorŭ. Elŭ se scólă de dimineţă; când nu câştigă decâtŭ 2 francĭ pe ḑi, elŭ pune $^1/_2$ séu 1 francŭ la o parte; îşĭ vede de afacerile sale şi nu se amestecă nicĭ-odată în ale altora.

Adăugêndŭ la aceste calităţĭ corpulŭ descrisŭ, corpŭ sănĕtosŭ, ososŭ, robustŭ şi dedatŭ la ostenélă prin tóte eserciţiile salutare, se póte uşorŭ înţelege pentru ce reuşesce Scoţianulŭ preste totŭ.

*

Religiunea lui îlŭ învaţă sĕ crédă în Dumneḑeu şi sĕ aibă încredere în propriele sale puterĭ, religiune mai practică decâtŭ tóte, care are ca devisă: „Ajută-ţĭ şi cerulŭ încă te va ajuta“!

*

Décă Scoţianulŭ sufere naufragiu pe vre-o insulă perdută în Oceania, se póte garanta, că în câţĭ-va anĭ îlŭ veţĭ vedé proprietarŭ instalatŭ, făcêndŭ a i-se plăti arêndă şi dijmă din partea indigenilorŭ. Acolo, unde Englesulŭ şi cu deosebire Irlandesulŭ móre de fóme, Scoţianulŭ mănâncă; unde mănâncă Englesulŭ, Scoţianulŭ prândesce.

Mica scenă următóre ne arată pentru ce în colonii d. e. se găsesce Scoţianulŭ moşierŭ-arêndaşŭ, pe când Irlandesii simplii plugarĭ:

Odinióră D-lŭ O' Rell avea o bucătărésă irlandesă, fată onestă, credinciósă şi de o devoţiune pe câtŭ de sinceră, pe atâtŭ de puţinŭ practică. Fata de casă, adevĕrată Scoţiană, intră odată în bucătăriă şi găsesce pe brava irlandesă în

---

*) Joculŭ matrozilorŭ englesĭ.
**) Têrgulŭ în Belgia şi Olanda.

s'a făcutŭ la noi tocmai în interesulŭ vieții nóstre sociale, orĭ că doră nu'sŭ înțeleșĭ cu acésta și le place mai bine critica și reporturile despre defecte și lăturele rele, orĭ că mai bine le-ar plăce a vĕ reporta despre alte părădĭ și spanțiurĭ inutile.

Vinŭ dér eu cu plăcere a vĕ reporta următórele:

Incă în Octomvre anulŭ 1887 s'au asociatŭ mai multe dómne, domnișóre și domnĭ spre a forma unŭ chorŭ mixtŭ, și sub conducerea bravului nostru profesorŭ de musică I. Fischer în 2 óre pe sĕptĕmână au învĕțatŭ mai întâiu întrégă liturgiă grecéscă pe note, și după-ce acestŭ chorŭ a fostŭ bine esercitatŭ a cântatŭ în vr'o câteva rĕndurĭ acéstă liturghia în biserică cu succesŭ demnŭ de tótă lauda delectândŭ multŭ pe publiculŭ auditorŭ. După aceste a mai învĕțatŭ și alte poesii, imnurĭ și romanțe și încă în Aprilie anulŭ trecutŭ au datŭ unŭ concertŭ cu succesŭ laudabilŭ. In deosebĭ acestŭ chorŭ a escelatŭ în 4 Octomvre anulŭ trecutŭ cu ocasiunea sânțirei noului edificiu gimnasialŭ, când sub s. liturgiă, la care a pontificatŭ Ilustritatea Sa bunulŭ nostru archiereu Dr. Ionŭ Szabo cu asistența întregei preoțimĭ tractuale, a cântatŭ liturgia întrégă așa de frumosŭ, încâtŭ însușĭ Episcopulŭ a rĕmasŭ încântatŭ de harmonia plăcută și sonoră a acestui chorŭ și s'a esprimatŭ fórte favorabilŭ despre elŭ.

Incă în anulŭ trecutŭ vre-o câteva dame și domnĭ din acestŭ chorŭ au conceputŭ idea nobilă și sublimă de a forma o „Reuniune de cântărĭ“ regulată după tóte formele, cu statute etc. Disŭ și s'a făcutŭ spre lauda lorŭ. S'au făcutŭ statute și s'au înaintatŭ ministerului spre aprobare, s'a constituitŭ acéstă Reuniune sub direcțiunea zelosului advocat din Năsĕudŭ Dr. Alesiu Larionesi alegĕndu'șĭ și unŭ Comitetŭ.

Acéstă Reuniune după statute pórtă numirea de *„Reuniunea damelorŭ române din Năsĕudŭ pentru cultivarea cântului bisericescŭ“*.

Membrii activĭ în acéstă reuniune au fostŭ dela începutŭ. suntŭ și am firma speranță, că vorŭ fi și pe viitorŭ, dintre dómne următórele: d-na Elisabeta Tanco n. Mureșianu, d-na Anastasia Popițianŭ n. Maniu și d-na Valeria Tanco n. Pavelea; apoi domnișórele: Saloina Pavelea, Rosa și Aurora Goldschmidt, Elisabeta Verzariu, Helena Pavelŭ, Emilia Mihailașŭ Hedvig Ulreich, Constanța Anca, Elisabeta Vasilichi, Gabriele Petri și Ana Ilieșŭ, apoi domnii: Dr. Alesiu Larionesli, d-lŭ profesorĭ gimnasialĭ Gavrilă Scridonŭ, Ionŭ Tanco și Ionŭ Gheție, apoi d-nii învĕțătoru dela școla fundațională Iuliu Popŭ și domnulŭ ascultătorŭ de drepturĭ Dionisiu Loginŭ.

Membrii ajutătorĭ se înscriu și acum despre carĭ Vĕ voiu raporta după terminarea înscrierei.

Mĕ nutresce speranța, că în acéstă reuniune atâtŭ de măréță și nobilă vorŭ mai intra și alțĭ membri, și mai vĕrtosŭ aceia nu se potŭ escusa, pe carĭ bunulŭ D-ḑeu i-a înḑestratŭ cu voce frumósă, ar fi de doritŭ sĕ nu-șĭ ascundă talentulŭ în pămĕntŭ, ci se delecteze cu elŭ și pre alții. Decă bunii noștri plugarĭ arată atâtŭ de multŭ interesŭ pentru cantŭ, care atâtŭ de multŭ ne mângăiă și delecteză în nĕcazurile și suferințele ce ḑi de ḑi vinŭ asupra capului nostru, și dicŭ aceștĭ plugarĭ formeză în multe locurĭ corurĭ pentru cultivarea cantului, cu atâtŭ mai tare se aștéptă dela Năsĕudenĭ, unde e ramura inteligenței, scóle de modelŭ și puterĭ, cu carĭ se potŭ produce pe acestŭ terenŭ resultate frumóse à la Sibiienĭ, Brașovenĭ etc.

Acéstă Reuniune de cântărĭ a delectatŭ multŭ publiculŭ din Năsĕudŭ și în preséra anului nou cu unŭ concertŭ arangiatŭ după programa alăturată:

1. „O ce veste minunată“, colindă, corŭ mixtŭ. 2. „Die Taube“, duetŭ esecutatŭ de Elisabeta Tanco și Dr. Alesiu Larionesi acompaniatŭ de corulŭ mixtŭ. 3. „Mandolinata“, solo esecutatŭ de Valeria Tanco cu acompaniare de harmoniu. 4. „Fantasii din opera Lucia de Lamermoore“, solo violină esecutatŭ de Ionŭ Popŭ cu acompaniare de harmoniu. 5. „Copila română“, de Vulcanŭ, declamațiune de d-șóra Sabina Pavelea. 6. „Die kleine Fischerin“, solo esecutatŭ de d-șóra Hedvig Ulreich și acompaniatŭ de corulŭ mixtŭ. 7. „Luna suride“, romanță esecutată de corulŭ mixtŭ. 8. „Vorbă multă sĕrăciă“, corŭ mixtŭ.

Publicŭ a fostŭ fórte multŭ și toțĭ au fostŭ încântațĭ. La medulŭ nopții a salutatŭ anulŭ nou profes. gimn. G. Scridonŭ prin o vorbire frumósă, după care corulŭ mixtŭ îndată a cântatŭ colinda „O ce veste minunată“. Petrecerea cu jocŭ a fostŭ fórte animată și a duratŭ până cătră diuă. Concertulŭ în genere a reușitŭ fórte bine, corulŭ a esecutatŭ piesele fórte bine.

In deosebĭ multŭ a delectatŭ publiculŭ auditorŭ solo „Mandolinata“ esecutatŭ de d-na Valeria Tanco cu o voce plăcută și sonoră, apoi cu multŭ efectŭ a declamatŭ și poesia „Copila română“ d-șóra Sabina Pavelea, cu curagiu, desteritate și voce clară. Audŭ că venitulŭ curatŭ alŭ acestui concertŭ a fostŭ de vre-o 30 fl.

Incheiu cu aceea dorință, ca acéstă Reuniune sĕ ne mai delecteze din când în când și sĕ ne mai alineze durerile, nĕcazurile și suferințele, ce vedŭ că acum cu grosulŭ năpădescŭ asupra capului foștilorŭ grănițerĭ.

Unŭ fiu de grănițerŭ.

Reșnovŭ, 30 Ianuarie v. 1889.

Domnule Redactorŭ! O rubrică nouă s'a deschisŭ în timpulŭ din urmă în ḑiarele nóstre. Voindŭ a'mĭ arăta părerile mele la cele cuprinse în acéstă rubrică, îmĭ permitŭ a vĕ cere ospitalitatea colónelorŭ prețuitului ḑiarŭ, ce redactațĭ.

Avemŭ sórtea nefericită de a fi în tóte înderĕtulŭ altora, și nicĭ nu e de mirare, pentru-că noi amŭ începutŭ a gusta binefacerile luminei cu libertate abia de 40 de anĭ.

In fața acestui adevĕrŭ ar trebui sĕ ne opintimŭ cu puterĭ nu numai îndoite ci chiar însutite, pentru ca sĕ putemŭ ține pasŭ cu națiunile ce ne încunjóră.

Cu tóte acestea suntŭ multe de făcutŭ, carĭ trebuescŭ luate din capĕtŭ atâtŭ de noi câtŭ chiar și de mulțĭ din vecinii noștri. Una dintre aceste afacerĭ este lucrulŭ de mână în scólele poporale. Acésta este rubrica cea nouă a ḑiarelorŭ nóstre pomenită mai susŭ.

Cu vie mulțumire am cetitŭ în mai multe foi ale nóstre articolulŭ *„O cestiune ardĕtóre“*, subscrisŭ de d-lŭ George Moianŭ, bine cunoscutŭ publicului românŭ prin stăruințele sale pentru rĕspândirea industriei de casă la poporŭ.

Insuflețitŭ în mare mĕsură pentru ideia d-lui Moianŭ de a forma reuniunĭ pentru sprijinirea pe tóte căile a lucrului de mână, am adusŭ în vorbă acéstă afacere pretutindenea, unde am avutŭ vre-o întâlnire cu colegĭ de ai mei séu cu alțĭ ómenĭ pricepĕtorĭ și potŭ mărturisi cu deplină satisfacțiune, că nu am aflatŭ până acum nicĭ măcarŭ o singură voce, carea sĕ aducă vre-unŭ motivŭ în contra. Toțĭ ca într'unŭ glasŭ au accentuatŭ necesitatea apucării acestui lucru cu tótă seriositatea și cu tótă tăria. Până acum amŭ statŭ numai pasivĭ la încercările, ce s'au făcutŭ în privința acésta de unii colegĭ de ai noștri și mai vĕrtosŭ de d-nii Moianŭ și Mușlea. Sĕ primimŭ și noi angagiamentulŭ de a întra în rĕndulŭ D-lorŭ. Succesele cele marĭ, la carĭ au ajunsŭ D-lorŭ pe lângă mijlóce slabe, ne potŭ servi ca dovadă destulŭ de puternică, cumcă lucrulŭ nu e greu de făcutŭ. Sĕ ne punemŭ și noi pe lucru, pentru că învingerea greutăților va fi cu atâtŭ mai ușóră, decă va fi munca împărțită între mai mulțĭ muncitorĭ. Sĕ avemŭ numai bunăvoință și atuncĭ vomŭ merge sigurŭ înainte.

Tóte împrejurările nóstre naționale ne forțeză cu tótă tăria a începe o activitate seriósă pe terenulŭ acesta. Cu multă dibăciă dovedesce acésta și d-nulŭ Moianŭ în cartea sa *„Lucrulŭ în scólă“* asupra cărnia atragŭ atențiunea tuturorŭ colegilorŭ spre a se lămuri și familiarisa cu obiectulŭ lucrului de mână.

Esprimŭ părerea și dorința tuturorŭ colegilorŭ mei, cu carĭ am discutatŭ în privința acésta, ba credŭ, că nu greșescŭ, decă dicŭ, că totalitatea întrégă a învĕțătorilorŭ noștri vorŭ consimți cu mine, ca sĕ lucrămŭ cu toții în cercurile cunoscuților noștri în favorulŭ lucrului de mână, sĕ înființămŭ societățĭ séu reuniunĭ spre scopulŭ acesta, sĕ colectămŭ ajutóre în banĭ pentru de a pute înlesni ținerea cursurilorŭ de vară pentru învĕțătorĭ, atâtŭ prin d-nii Moianŭ și Mușlea, câtŭ și prin alțĭ colegĭ pregătițĭ în lucrulŭ de mână.

După împrejurările nóstre am venitŭ la convingerea, cumcă reuniunile amintite le putemŭ intemeia numai sub auspiciile bisericei în fie care protopopiatŭ séu și câte 2—3 protopopiate la olaltă. Membru alŭ acestorŭ reuniunĭ póte fi fiecare individŭ care voesce a da ceva ajutorŭ reuniunei de care se ține spre scopulŭ lucrului de mână. Inspecțiunea supremă asupra reuniunilorŭ s'o aibă prea Venerabilulŭ Consistorŭ.

Cu multă bucuriă amintescŭ aicĭ, cum că pré onoratulŭ D-nŭ Protopopŭ alŭ tractului nostru alŭ Branului, Traianŭ Mețianŭ, după cum sunt informatŭ a și avutŭ înțelegere cu mai mulțĭ preoțĭ asupra pașilorŭ ce se vorŭ întreprinde în privința acésta.

Unŭ impulsŭ îndoitŭ de mare s'ar da acestorŭ întreprinderĭ când s'arŭ lua disposiții oficiale din partea pré venerabilului Consistorŭ și acésta sperămŭ că va și urma, căcĭ pré Venerabilulŭ Consistorŭ archidiecesanŭ din Sibiiu, după cum m'am informatŭ, se ocupă cu cestiunea lucrului de mână deja de câțĭ-va anĭ de ḑile cu multă stăruință.

Ar fi de dorit, că ce va fi de făcutŭ, sĕ se încépă câtŭ mai curĕndŭ, ca sĕ se pótă face posibilă ținerea unui cursŭ pentru învĕțătorĭ în véra viitóre, care cursŭ sperezŭ, că și D-lŭ Moianŭ îlŭ are în vedere.

Incheiu sperândŭ unŭ succesŭ pe deplinŭ mulțămitorŭ în cestiunea susŭ pomenită.

G. Proca.
Invĕțătorŭ diriginte la scóla capitală din Reșnovŭ.

Die Puppenfee este unŭ încântătorŭ baletŭ, care de câtva timpŭ face ca opera curții din Viena sĕ fiă bine cercetată, desfășurândŭ o bogățiă mare de costume. Se póte numi dér nimerită ideia ḑiarului „Wiener Mode“, care represintă în Nr. 9 cele mai frumóse figurĭ din „Puppenfee“, în ilustrațiunĭ atâtŭ negre câtŭ și colorate. Găsimŭ mai departe în acestŭ frumosŭ esemplarŭ și o prea drăgălașă ilustrațiune colorată „toalete de séră,“ afară de acésta încă unŭ escelentŭ cuprinsŭ, obicĭnuitŭ la ḑiarele de modă. Suplimentulŭ „Im Budoir“ este împodobitŭ cu reușitele portrete ale tinerilorŭ fidanțațĭ din casa împĕrătéscă. Asupra temei de spiritŭ „Eine Redactionssitzung der Wiener Mode“ câtŭ și asupra proiectelorŭ de a mări cuprinsulŭ fóiei se atrage deosebita atențiune. Prețulŭ pentru unŭ cvartalŭ fl. 1.50.

Cununiă. D-lŭ *Tiberiu Grecescu* și și D-șóra *Smaranda Maria Roațeșŭ* șĭ-au serbatŭ cununia Duminecă în 5 Februarie în biserica Adormirei Maicei Domnului din Turnu-Severinŭ.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.

(Serviciulŭ biuroului de coresp. din Pesta)

Budapesta. 18 Februarie. Convoiulŭ de demonstranțĭ s'a ținutŭ amĕsuratŭ programului sub conducerea deputaților opoziționalĭ. Au fostŭ de față cam 50,000 persóne. Poliția n'a fostŭ de față. Liniștea și ordinea a fostŭ esemplară și menținute chiar de poporŭ.

Telegramă part. a „Gaz. Trans“.

Caransebeșŭ, 17 Februarie. Présfinția Sa Episcopulŭ nostru **Ionŭ Popazu,** după suferințe de patru ḑile de bronchită, a încetatŭ din viéță astăḑĭ la 2 óre diminéța.

NECROLOGŬ.

Gregoriu Andreșian

parochŭ gr. cat. în Grebenișulŭ de Câmpiă,

după unŭ serviciu consciențiosŭ de 31 de anĭ ca preotŭ și în alŭ 57-lea anŭ alŭ etăţii, în urma unui morbŭ greu de plumânĭ, astăḑĭ la 8 óre diminéța șĭ-a datŭ nobilulŭ sufletŭ în mânile Creatorului. Rĕmășițele pămĕntescĭ ale repausatului se vor aședa Lunĭ, în 18 Febr. n. a. c. în cimiterulŭ gr. cat. din locŭ.

Cu inima înfrântă de durere aducem acéstă tristă scire la cunoscința tuturorŭ consângenilorŭ, amicilorŭ și cunoscuților repausatului în Domnulŭ.

Grebenișŭ, 15 Februarŭ n. 1889.

Anica Andreșianu născ. *Pantea*, soțiă; *Iuliu*, *Octavianŭ*, *Valeriu*, *Cornelia*, *Lucreția și Emilŭ*, studentŭ gimnasistŭ în Sibiiu, fii; *Laura Vlassa* și *Iulia Mărginean*, nurorĭ. *Basiliu Hopartcanŭ* teologŭ abs., nepotŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 16 Februarie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.37	Vĕnd.	9.39
Argintŭ românescŭ -	„	9.30	„	9.35
Napoleon-d'orĭ - - -	„	9.58	„	9.60
Lire turcescĭ - - -	„	10.84	„	10.86
Imperialĭ - - - -	„	9.84	„	9.86
Galbinĭ	„	5.60	„	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ 5%	„	98.50	„	99.—
Ruble rusescĭ - - -	„	127.—	„	128.—
Discontulŭ - - - -	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 14 Febuarie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4%	111.30
Renta de hârtiă 5%	94.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	99.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.70
Bonurĭ rurale ungare	104.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.75
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.71
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.71
Bonurĭ rurale transilvane	104.71
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.70
Renta de hârtiă austriacă	83.30
Renta de argintŭ austriacă	83.85
Renta de aurŭ austriacă	111.30
Losurĭ din 1860	140.50
Acțiunile băncei austro-ungare	884.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar.	313.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	311.60
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.68
Napoleon-d'orĭ	9.59
Mărcĭ 100 împ. germane	59.30
Londra 10 Livres sterlinge	121.35

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

genunchĭ rugândŭ cerulŭ sĕ'i aprindă foculŭ.

Dér suntŭ lemnele ude, strigă Scoțiana, cum vrei sĕ se aprindă? Rógă-te la Dumneḑeu, decă vrei dér elŭ e așa de ocupatŭ, că înainte de a te gândi sĕ-lŭ conturbĭ pentru așa lucru neînsemnatŭ, ai face mai bine se pui séra lemnele sĕ se usce în cuptorŭ și diminéța de sigurŭ ar arde ca făclia.

„Și acésta e o credință“, îi dise cineva, cui îi spuse D-lŭ O' Rell întêmplarea. Densulŭ însĕ presupune că este lene.

Doctorulŭ Norman Macleod istorisesce, că fiindŭ odată în luntre pe unŭ lacŭ în Highlands, isbucni fără de veste o furtună, care amenința cu urmările cele mai seriose. Doctorulŭ, omŭ mare și tare, era însoțitŭ de unŭ ministru scoțianŭ micŭ și slăbuțŭ. Acesta se adresă cătră conducĕtorŭ, îi vorbi de pericolulŭ amenințătorŭ și propuse ca toțĭ cei de pe luntre sĕ încépă inmediatŭ sĕ facă rugăciunĭ.

— „Na, na“, dise luntrașulŭ, „mititelulŭ póte sĕ se róge, dér celŭ mare sĕ ia două lopețĭ, séu, decă nu, suntemŭ perduțĭ.“

Incheierea socotelilorŭ institutului de creditŭ şi economii „SILVANIA“ din Şimleu pentru primulŭ anŭ de gestiune dela 1 Ian. 1888 până la 31 Dec. 1888

Contulŭ bilanţului

Active:

Capitalŭ de acţiunĭ, rate restante			2,665	93
Cassa în numerarŭ			2,273	18
Cambii de bancă escomptate			187,211	79
Imprumuturĭ pe hipotecă			14.376	
Imprumuturĭ pe obligaţiunĭ			50	
Efecte publice			150	
Mobiliarŭ	787	61		
după amortisare de 10%	78	76	708	85
Diverse conturĭ creditóre			220	
			207,665	75

Pasive:

Capitalŭ socialŭ:				
1500 acţiunĭ à fl. 50 v. a.			75,000	
Depunerĭ pentru fructificare			69,154	54
Cambii de bancă reescomptate			53,763	22
Interese transitore anticipate pe 1889			2,935	92
Diverse conturĭ creditóre			288	15
Profitŭ curatŭ			6,513	92
			207,655	75

Contulŭ profitului şi perderilorŭ:

Eşirĭ:

Interese:				
pentru depunerĭ spre fructificare	2324	77		
„ cambii reescomptate	1295	96	3620	73
Spese:				
a) salariă şi marce de presenţă	2302	10		
b) chiriă, porto, spese diverse	704	45	3006	55
Contribuţiune;				
10% dare la interese dela depunerĭ			196	98
Amortisaţiune				
din mobiliarŭ			78	76
Scopurĭ de binefacerĭ			42	—
Profitŭ curatŭ			6513	92
			13,458	94

Venite:

Interese:				
dela cambii de bancă	9100	18		
„ împrumuturĭ pe hipotecă	601	30		
„ împrumuturĭ pe obligaţiunĭ	6	—		
„ capitalele depuse	830	71		
de întârḑiare	82	21	10,620	40
Spese de fundare			78	99
Provisiunĭ			1702	97
Diverse			1056	58
			13,458	94

Şimleu, la 31 Decemvrie 1888.

Andreiu Cosma m. p., preşedinte. **Augustinŭ Marcuşiu** m. p., cassarŭ. **Ioanŭ P. Lazarŭ** m. p., comptabilŭ.

Acestŭ bilanţŭ esaminându-se şi confrontându-se cu registrele principalĭ şi ausiliarĭ ale societăţei, ţinute în bună regulă, s'au găsitŭ în consonanţă cu aceleaşĭ şi esactŭ.

Datŭ *Şimleulŭ Silvaniei*, la 12 Februariu 1889.

Membrii ai direcţiunei:

Alimpiu Barboloviciu m. p., preşedinte. **George Papp** m. p., **Ioanŭ Vicaşiu** m. p., **Ioanŭ Serbu** m. p., **Danielŭ Delei** m. p., **Florianŭ Cocianŭ** m. p., **Ioanŭ Moldovanŭ** m. p., **Florianŭ Marcusiu** m. p., **Georgiu Aciu** m. p.

Comitetulŭ de revisiune:

George Filepŭ m. p. preşedinte. **Dr. Ioanŭ Nichita** m. p. **Vasiliu Marincaşiu** m. p. **Demetriu Suciu** m. p.